

انواع و الزامات دورکاری در دنیا

«دورکاری» نوعی شیوه کار است که به شاغل اجازه می دهد بدون نیاز به حضور در اداره تکالیف و وظایف حرفه ای خود را به دور از بروکراسی های سنتی با انعطاف پذیری بیشتری انجام دهد که یکی از اصول توسعه آن فناوری اطلاعات است.

فنلاند برترین کشور دورکاری است

انواع و الزامات دورکاری در دنیا

جام جم آنلاین: #171& دورکاری» نوعی شیوه کار است که به شاغل اجازه می دهد بدون نیاز به حضور در اداره تکالیف و وظایف حرفه ای خود را به دور از بروکراسی های سنتی با انعطاف پذیری بیشتری انجام دهد که یکی از اصول توسعه آن فناوری اطلاعات است.

به گزارش مهر، #171& دورکاری» که در انگلیس با اصطلاح Telework و در آمریکا با اصطلاح Telecommute شناخته می شود روشی برای کار کردن به روشی مستقل از محیط جغرافیایی اداره یا شرکت است. با استفاده از ابزارها و تجهیزات انفورماتیک، مخابراتی و متدهای انعطاف پذیرسازی که از سوی سازمان مربوطه ارائه می شود می توان در این شیوه کار کردن تسهیل ایجاد کرد.

#171& دورکاری»، مفهومی است که به شدت با تکامل فناوری های انفورماتیک و توسعه شبکه های اینترنت و اینترنت گره خورده است.

هرچند ممکن است که کار کردن به روش #171& دورکاری» بدون بکارگیری از فناوریهای پیشرفته و تنها با استفاده از یک تلفن و یا فاکس ساده امکانپذیر باشد اما این احتمال تنها منوط به محیط سازمانی است که شاغل تحت نظارت آن دورکاری خود را انجام می دهد. به طوریکه ممکن است اداراتی وجود داشته باشند که استفاده از فناوریهای پیشرفته تر را به عنوان یک گزینه اختیاری در نظر بگیرند.

دورکاری، تکنیکی برای کارکردن در محیطی خارج از اداره است. این شیوه به شاغل اجازه می دهد که کار را در محیط های مختلف در حرکت و یا در خانه به صورت آزادانه انجام دهد و در نتیجه به افراد اجازه می دهد که در کجا و چگونه کار کنند.

بنابراین #171& دورکاری» یک حرفه و شغل نیست بلکه یک شیوه کار کردن است به طوریکه کسی که دورکاری می کند به هر حال می تواند یک مترجم، خبرنگار، برنامه نویس و... باقی بماند و تنها به جایی حضور در اداره کارهای خود را از راه دور انجام دهد.

در حقیقت کسی که از مزایای دورکاری بهره می برد نباید به دلیل دور ماندن از نظارت مدیر در انجام تکالیف و وظایف خود کوتاهی کند.

در این حالت، محیط کار شاغل می تواند یک محیط مجازی بر روی شبکه داخلی شرکت و یا از طریق ارسال فایل ها و پیام ها از طریق ایمیل باشد.

شیوه های دورکاری

1- دورکاری خانگی (Home based Telework): شاغل از خانه خود کار می کند و از طریق رایانه، فاکس و یا سایر دستگاهها با شرکت ارتباط برقرار می کند. رایانه می تواند به طور ثابت به شبکه شرکت متصل باشد و یا می تواند تنها برای ارسال و دریافت مورد کار با شبکه داخلی سازمان ارتباط بگیرد.

2- دورکاری از مرکز ماهواره ای (satellite branch office): در این روش، کار می تواند در شعبه ویژه ای که توسط شرکت راه اندازی شده است انجام شود. این شعبه ویژه با شعبات معمولی شرکتها قابل تمایز است. به طوریکه شعبات معمولی با هدف پاسخگویی به مشتریانی که در نقاط مختلف کشور زندگی می کنند راه اندازی می شود درحالی که شعبه مرکز ماهواره ای برای پاسخگویی به تمام اتصالاتی که از طریق رایانه هستند آمادگی دارد. به این ترتیب شاغل می تواند از طریق این شعبه با اداره مرکزی تعامل و کار کند.

3- دورکاری موبایل (mobile telework): در این روش، کارمند از طریق اینترنت و یک دستگاه رایانه قابل حمل و دیگر ابزارهای موبایل شامل تلفنهای همراه هوشمند، رایانه های جیبی (PDA) و ... کار می کند. این رایج ترین و ساده ترین روش دورکاری به ویژه برای خبرنگاران و بازرگانان است.

4- دورکاري از طريق مرکز از راه دور (telecottages): در این روش، دورکاري در مراکزي که توسط یک کنسرسیوم شرکتي، یک شرکت مجزا و یا حتي توسط سازمانهاي دولتي ایجاد شده است انجام مي شود.

انواع دورکاري

- 1- دورکاري تمام وقت
- 2- دورکاري نيمه وقت
- 3- دورکاري ضمني
- 4- دورکاري آفلاين
- 5- دورکاري وابسته
- 6- دورکاري آزاد

براي انجام دورکاري به این اتصالات انفورماتيکي نیاز است:

- 1- اتصال نقطه به نقطه: آناگگ، ISDN (شبکه ديگيتالي خدمات يکپارچه)، ADSL (اينترنت پر سرعت کابلي)
 - 2- اينترنت به اينترنت: اتصال از طريق اينترنت به شبکه داخلي شرکت
 - 3- اتصالات بي سيم: GSM (سيستم جهاني براي ارتباطات موبایل) و DECT (مخابرات بي سيم پيشرفته ديگيتالي)
- این اتصالات مي توانند این موارد را انتقال دهند:

- 1- فاکس و صدا (آنالوگ)
- 2- ايميل
- 3- فايل
- 4- تصاویر استاتيک
- 5- تصاویر دينامیک، داده ها و صدا به طور همزمان

ابزارهايي به طور عادي مورد استفاده شاغلان آنلاين قرار مي گيرد شامل پست الکترونيک (ايميل)، چت، اتصال مستقيم به شبکه هاي شرکتي، VOIP (تلفن از راه اينترنت از طريق سرويس اسکايپ) و سرويس هاي ويديوکنفرانس مي شوند.

پديده دورکاري مواردی از قبیل ساختار فناوري، فرهنگ کار، شرایط بازار، گسترش ICT (فناوري ارتباطات و اطلاعات)، فرهنگ نوآوری، سياستهاي دولتي و الگوهاي آموزشي را تحت تاثير قرار مي دهد.

دورکاري چگونه شکل مي گيرد:

از بالا- مدیریت، استفاده خلاقانه از فناوريهاي جديد اطلاعات و ارتباطات را به عنوان یک ابزار توسعه در هسته تجاري شرکت از طريق ترکیبي از صرفه جويي و فرصتهاي جديد شناسايي مي کند.

از پايين- شاغلان براي به دست آوردن انعطاف پذيري بيشتري، از مدیریت مي خواهند که امکان دورکاري را براي آنها فراهم کند. (براي مثال؛ زنان داراي فرزند کم سن و خبرنگاران)

چرا دورکاري به توسعه خود ادامه خواهد داد؟

- چون ما خارج از جامعه صنعتي هستيم و اقتصاد نوين مستقل از محل توليد و مصرف عمل مي کند
- چون رقابت در بازار امروز، جهاني است
- چون شرکتها به دنبال الگوهاي سازماندهي جديدي مي گردند که جایگزین بروکراسيهاي کلاسيک شود.
- چون افراد به دنبال انعطاف پذيري مي گردند
- چون شرکتها به دنبال انعطاف پذيري مي گردند

- چون رایانه ها و اینترنت ابزارهایی برای سرعت بخشیدن به بهره روي نیستند اما مي توانند فرصتهای جدید تجاری را ایجاد کنند
- چون شرکت ها شبکه های میان مشتریان و ارائه دهندگان را می سازند.

از موارد فوق می توان نتیجه گرفت که برای پیشرفت دورکاری پیش از هرچیز باید نظام بروکراسی سنتی را تغییر داد و سپس زیرساخت های فناوری اطلاعات و ارتباطات را توسعه داد.

در این میان، استفاده از اینترنت پرسرعت یکی از آسانترین روشها در توسعه دورکاری به ویژه برای کسانی است که از شیوه دورکاری از خانه و دورکاری موبایل استفاده می کنند. بنابراین توسعه سرویسهای نسل سوم موبایل و افزایش پهنای باند و سرعت اینترنت بی سیم و اینترنت ADSL اولین گام برای ترویج دورکاری در کشوری مثل ایران است.

برطبق آمارهایی که توسط اتحادیه اروپا جمع آوری شده است، فنلاند در بین تمام کشورهای عضو این اتحادیه در بخش دورکاری رتبه اول را دارد.

این آمار تاکید می کند که استفاده از فناوری اطلاعات در اشکال مختلف اولین شرط موفقیت این کشور در توسعه دورکاری بوده است به طوری که در فنلاند 16.8 درصد از نیروی کار از شیوه دورکاری مبتنی بر زیرساختهای فناوری اطلاعات و ارتباطات استفاده می کنند.

در حقیقت فنلاند اولین کشور دنیا است که دسترسی به اینترنت پرسرعت را وارد مبانی حقوق بشر کرده و امکان استفاده از اینترنت حداقل یک مگابیت بر ثانیه را حق مسلم تمام شهروندان خود می داند.

از اول جولای 2010 در این کشور 96 درصد از شهروندان به اینترنت خانگی با سرعت حداقل یک مگابیت برثانیه دسترسی پیدا کرده اند و درحال حاضر تنها 4 هزار خانه به این اینترنت دسترسی ندارند.

این کشور همچنین در تلاش است تا سال 2015 اینترنت پرسرعت با پهنای باند 100 مگابیت برثانیه را در اختیار تمام شهروندان خود قرار دهد.